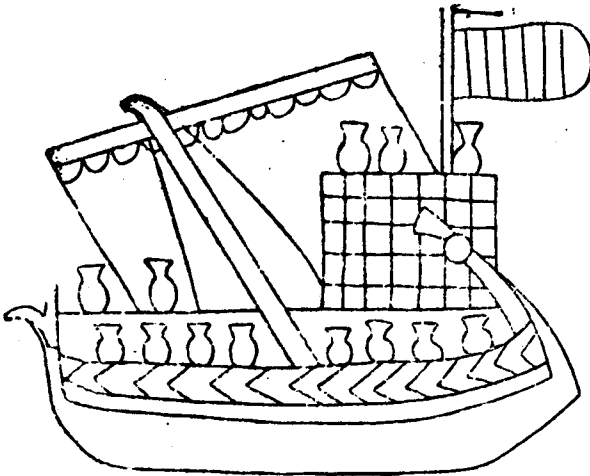

τευούσης αραβικὴν δύναμιν ἢ τοιλάχιστον νὰ ἀναγκάσωσιν αὐτὴν νὰ ὑποχωρήσῃ πολὺ πρὶν παρέλθωσιν ἑπτὰ ὀλοκλήρα ἔτη. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Μωαυιᾶ δὲν ἔπαυσε στέλλαν ἐπικουρίας εἰς τὸν πολιορκητικὸν στρατὸν καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γεζιδ ἐπέλωσεν ἐν τῷ μεταξύ ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῆς πολιορκίας. Ἄλλ' ὅσαϊδήποτε καὶ ἂν ἦσαν αἱ δυνάμεις τῶν πολιορκητῶν, ἀκατανόητον πάντοτε ἀποβαίνει πῶς ἀντέσχον ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἂν τρώντι τὰ περὶ τοῦ ὑγροῦ πυρὸς λεγόμενα εἶναι ἀληθῆ· ὥστε ἀνάγκη νὰ συμπεράνωμεν ἢ ὅτι τὰ περὶ τούτου θρυλούμενα ἔχονται ἐν γένει ὑπερβολῆς τινος, ἢ ὅτι κατ' ἀρχὰς οἱ χριστιανοὶ δὲν εἶχον εἰσέτι ἐπινοήσῃ τὴν ἐπιτηδειοτέραν καὶ καταστρεπτικωτέραν τοῦ πυρὸς τούτου χρῆσιν, ἢ ὅτι ὁ Καλλίνικος δὲν ἐκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν ἐφεύρεσίν του εἰμῆ διαρκούσης ἤδη τῆς πολιορκίας, ὥστε χρῆσις τοῦ νέου πυρὸς δὲν ἐγένετο εἰμῆ περὶ τὰ τέλη αὐτῆς.

Πλοῖον μεταφέρον ὑγρὸν πῦρ
(Εἰκὼν ἐξ ἀραβικοῦ χειρογράφου)

Ἐπὶ πᾶσι παρατηροῦμεν ὅτι οὕτε ἡ χρονολόγησις τῆς ἑπταετοῦς διαρκείας τῆς προκειμένης πολιορκίας εἶναι παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς καὶ τοῖς

χρονογράφοις ὁμοιόμορφος· διότι οἱ μὲν λέγουσι τὴν πολιορκίαν ἀρξαμένην τῷ 673 καὶ λήξασαν τῷ 679, οἱ δὲ περιλαμβάνουσι τὴν ἑπταετίαν ἀπὸ τοῦ 672 μέχρι τοῦ 678, καὶ ἡ τελευταία αὕτη γνώμη, τὴν ὁποίαν ἀσπάζεται ὁ εἰδικῶς περὶ τὴν χρονολόγησιν τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἀσχοληθεὶς Ἐδουάρδος Μυράτος, φαίνεται ἡ πιθανωτέρα. Οἰαδήποτε ὁμως ἀσάφεια καὶ ἀτέλεια καὶ ἂν ἐπικρατῇ εἰς τὰς εἰδήσεις ὅσαι περιεσώθησαν περὶ τοῦ μεγάλου ἐκείνου γεγονότος, βέβαιον εἶναι ὅτι μετὰ ἑπταετείς ἀγῶνας οἱ Ἄραβες, ἀφοῦ ὑπέστησαν φθορὰν ἀνθρώπων καὶ πλοίων μεγάλην, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπρακτοὶ εἰς τὰ ἴδια. Ἐπεχείρησαν δὲ τὴν ἐπιστροφὴν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, διότι ἀποβαλόντες πλείστα τῶν πλοίων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιβιβάσωσιν ἅπαντας τοὺς ναῦτας, ὥστε 30.000 ἀνδρῶν ἐδέησε νὰ πορευθῶσι διὰ τῆς μικρᾶς Ἀσίας πρὸς τὴν Συρίαν. Ἄλλ' ὁ μὲν στόλος, ἐνῶ ὑποχωρῶν παρέπλεε τὴν παμφυλιακὴν παραλίαν, κατεστράφη κατ' ὀλοκλήριαν ὑπὸ τρικυμίας δεινῆς καταληφθεὶς περὶ τὸ Σύλαιον ἢ Σύλλιον· οἱ δὲ περὶ ἐπιστρέφοντες, καταδιωθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν Φλώρου καὶ Πετρωνᾶ καὶ Κυπριανοῦ καὶ καταπολεμηθέντες περὶ τὰ Κίδυρα, ἄρδην ἐξωλοθρεύθησαν· ὥστε ὁ θρίαμβος τῶν χριστιανῶν ἀπέβη ὀλοσχερῆς.

Ἡ πρώτη αὕτη ὑπὸ τῶν μωαμεθανῶν πολιορκία τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι γεγονός διὰ πολλοὺς λόγους ἀξιομνημόνευτον καὶ διὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, καὶ διὰ τὴν ἀποτυχίαν, καὶ διὰ τὰ παράδοξα ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς ἠδύνατο νὰ ἔχη εἰς τε τὴν κατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὴν διάπλασιν ὀλοκλήρου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου. Ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐκινδύνευε νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἂν οἱ μωαμεθανοὶ ἐκυρίευσον τότε τὴν Κωνσταντινούπολιν, δηλοῦται